

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nr. 07/27315 van de voorzieningenrechter van de
rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem, van
6 september 2007 in het geding tussen:

appellant

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 28 december 2006 heeft de minister van Justitie een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen.

Bij besluit van 22 juni 2007 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) het daartegen door appellant gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 6 september 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem, voor zover thans van belang, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 3 oktober 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 16 oktober 2007 heeft de staatssecretaris een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. P.A. Offers, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. R.S.D. Ramrattansing, ambtenaar van Staat.

w.g. Offers
Lid van de enkelvoudige kamer

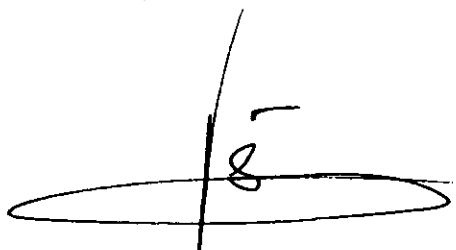
w.g. Ramrattansing
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 6 november 2007

408.

Verzonden: 6 november 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Voorzieningenrechter

Vreemdelingenkamer

Nevenzittingsplaats Arnhem

Registratienummer: AWB 07/1138 (verzoek)
AWB 07/27315 (beroep)
Datum uitspraak: 6 september 2007

Uitspraak

Ingevolge artikel 8:84 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) in samenhang met artikel 71 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)

inzake

geboren op
v-nummer
van Iraanse nationaliteit,
verzoeker,
gemachtigde mr. T.L. Tan,

tegen

de Staatssecretaris van Justitie,
Immigratie- en Naturalisatiedienst,
verweerder.

Het procesverloop

Op 13 juni 2006 heeft verzoeker een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking 'medische behandeling' aangevraagd. Bij besluit van 28 december 2006 heeft verweerder de aanvraag van verzoeker afgewezen.

Daartegen is bezwaar gemaakt. Verzoeker is medegedeeld dat hij de behandeling van het bezwaar niet in Nederland mag afwachten. Bij verzoekschrift van 5 januari 2007 heeft verzoeker verzocht de voorlopige voorziening te treffen dat uitzetting achterwege wordt gelaten tot op het bezwaar is beslist.

Op 22 juni 2007 heeft verweerder het bezwaar ongegrond verklaard. Op 4 juli 2007 heeft verzoeker beroep ingesteld bij de rechtbank tegen dat besluit. Verzoeker is medegedeeld dat hij de behandeling van het beroep niet in Nederland mag afwachten.

Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken overgelegd en een verweerschrift ingediend.

De openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden ter zitting van 23 augustus 2007. Verzoeker is verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door mr. F.M. Ticheler.

De beoordeling

1. Ingevolge artikel 8:81 van de Awb kan de voorzieningenrechter van de rechtbank die bevoegd is in de hoofdzaak, indien tegen een besluit bij de rechtbank beroep is ingesteld, op verzoek een voorlopige voorziening treffen indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.
2. Ingevolge artikel 8:81, vijfde lid, van de Awb is het verzoek van 5 januari 2007 gelijkgesteld met een verzoek dat is gedaan hangende het beroep bij de rechtbank.
3. Indien de voorzieningenrechter van oordeel is dat nader onderzoek na de zitting redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, kan hij op grond van artikel 8:86 van de Awb, onmiddellijk uitspraak doen in de hoofdzaak. Daarvoor bestaat aanleiding.
4. Ingevolge artikel 8:1, eerste lid, gelezen in samenhang met artikel 8:69, eerste lid, van de Awb, dient de rechtbank het bestreden besluit — de motivering waarop dit besluit berust daaronder begrepen — te toetsen aan de hand van de tegen dat besluit aangevoerde beroepsgronden. De toetsing of de aanvraag in een aanmeldcentrum mocht worden afgewezen, mondt uit in een beoordeling van het naar de gedane aanvraag verrichte onderzoek en de motivering van de afwijzing.
5. Verweerder heeft de aanvraag van verzoeker om een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd met als doel 'medische behandeling' afgewezen, omdat verzoeker niet beschikt over een geldige machtiging tot voorlopig verblijf (hierna: mvv), en voorts niet is gebleken dat verzoeker behoort tot één van de categorieën vreemdelingen in artikel 17, eerste lid, a tot en met f, van de Vw 2000 dan wel in artikel 3.71, tweede lid, van het Vreemdelingenbesluit 2000 (hierna: Vb 2000), die voor vrijstelling van het mvv-vereiste in aanmerking komen. De door verzoeker aangevoerde gronden leiden naar de mening van verweerder niet tot het oordeel dat het tegenwerpen van het mvv-vereiste zou leiden tot onbillijkheid van overwegende aard. Uit het rapport van het Bureau Medische Advisering (hierna: het BMA) van 24 oktober 2006 is voorts gebleken dat verzoeker kan reizen en een mvv in het land van herkomst kan afwachten. Sinds het uitkomen van het BMA-advies is niet gebleken van veranderde omstandigheden.
6. Hiermee kan verzoeker zich niet verenigen en daartoe wordt het volgende, kort samengevat, aangevoerd. Verzoeker doet een beroep op de hardheidsclausule in artikel 3.71, vierde lid, van het Vb 2000. In dit verband heeft verzoeker aangevoerd dat van hem niet kan worden gevergd dat hij terugkeert naar het land van herkomst om een mvv aan te vragen. Verzoeker zal zich, door de gebeurtenissen in Iran, niet veilig voelen, zodat van hem niet kan worden gevergd dat hij zich daar onder behandeling laat stellen. Bovendien is de kans niet ondenkbeeldig dat verzoeker zich niet onder behandeling zal stellen, hetgeen kan leiden tot een medische noodsituatie. Het vasthouden aan het mvv-vereiste leidt naar de mening van verzoeker derhalve tot onbillijkheid van overwegende aard.

7. Getoetst moet worden of de uitzetting verboden moet worden omdat het beroep een redelijke kans van slagen heeft.

8. De voorzieningenrechter overweegt als volgt.

9. Ingevolge artikel 16, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000 kan een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 van de Vw 2000 worden afgewezen, indien de vreemdeling niet beschikt over een geldige mvv die overeenkomt met het verblijfsdoel waarvoor de verblijfsvergunning is aangevraagd. In artikel 17, eerste lid, van de Vw 2000 en in artikel 3.71, tweede lid, van het Vb 2000 worden categorieën vreemdelingen opgesomd die van het bezit van een (geldige) mvv zijn vrijgesteld.

10. Ingevolge het bepaalde in artikel 3.71, vierde lid, van het Vb 2000 kan het mvv-vereiste niet worden tegengeworpen, indien toepassing daarvan zal leiden tot een onbillijkheid van overwegende aard. Deze bepaling wordt aangeduid als de hardheidsclausule. Uit de geschiedenis van de totstandkoming van deze bepaling (Kamerstukken II 1999-2000, 26732, nr. 7, p.108-109) blijkt dat de in deze bepaling neergelegde bevoegdheid beperkt van omvang is. Gevallen waaromtrent is voorzien dat het mvv-vereiste niet zal kunnen tegengeworpen, zijn bij artikel 17, eerste lid, van de Vw 2000 van dat vereiste uitgesloten, zodat toepassing van de hardheidsclausule beperkt kan blijven tot zeer uitzonderlijke gevallen die door de regelgever niet zijn voorzien.

11. De voorzieningenrechter stelt vast dat tussen partijen niet in geschil is dat verzoeker niet beschikt over een geldige mvv. Evenmin is tussen partijen in geschil dat verzoeker niet valt onder de in artikel 17, eerste lid, van de Vw 2000 en artikel 3.71, tweede lid, van het Vb 2000 genoemde categorieën vreemdelingen die van het bezit van een (geldige) mvv zijn vrijgesteld.

12. Derhalve staat de voorzieningenrechter voor de vraag of naar zijn voorlopig oordeel verweerder in redelijkheid het standpunt heeft kunnen innemen dat er geen reden is voor toepassing van de hardheidsclausule.

13. Op 27 oktober 2006 is door het BMA een advies uitgebracht waaruit blijkt dat verzoeker in staat is om te reizen en dat in het land van herkomst voldoende medische behandelmogelijkheden aanwezig zijn. Om tot dit advies te komen zijn aan het BMA door verzoeker stukken ter beschikking gesteld, welke door het BMA in het advies zijn meegenomen.

Ter zitting heeft de gemachtigde van verzoeker verklaard dat de brief van Stichting Centrum '45 van 9 augustus 2007 geen nieuwe gegevens bevat, maar een aanvulling is op eerdere stukken. De gemachtigde heeft vervolgens toegelicht dat de brief bewijs van een eerder ingenomen standpunt vormt.

14. De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: de Afdeling) heeft onder meer in haar uitspraak van 25 juli 2006 (JV 2006/351) overwogen dat de door verweerder aan zijn besluiten ten grondslag gelegde adviezen van het BMA deskundigenadviezen aan verweerder zijn ten behoeve van de uitoefening van diens bevoegdheden. Daartoe dienen de adviezen op een onpartijdige, objectieve en inzichtelijke wijze te zijn opgesteld. Indien aan deze eisen is voldaan, mag verweerder bij de beoordeling van een aanvraag in beginsel van zulke adviezen uitgaan, tenzij er concrete aanknopingspunten zijn voor twijfel aan de juistheid of volledigheid ervan.

Nu de brief van 9 augustus 2007 geen nieuwe informatie bevat en door het BMA de stukken van verzoeker, waaronder stukken van Stichting Centrum '45, in het advies zijn meegewogen, overweegt de voorzieningenrechter dat verweerder in redelijkheid geen aanleiding heeft hoeven zien om nader onderzoek te verrichten.

15. Derhalve heeft verweerder in redelijkheid het standpunt kunnen innemen dat er geen reden aanwezig is voor toepassing van de hardheidsclausule als bedoeld in artikel 3.71, vierde lid, van het Vb 2000.

16. Gelet op het voorgaande ziet de voorzieningenrechter geen reden aanwezig het onderzoek te heropenen om een deskundige te benoemen als bedoeld in artikel 8:60 van de Awb zoals ter zitting door de gemachtigde van verzoeker verzocht.

17. Gelet op het voorgaande is de voorzieningenrechter van oordeel dat beroep geen redelijke kans van slagen heeft. De voorzieningenrechter wijst het verzoek dan ook af. Voorts is de voorzieningenrechter van oordeel dat nader onderzoek na de zitting niet kan bijdragen aan de beoordeling van het beroep. Het beroep wordt dan ook met toepassing van artikel 8:86 van de Awb ongegrond verklaard. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

De beslissing

De voorzieningenrechter:

verklaart het beroep ongegrond;

wijst het verzoek een voorlopige voorziening te treffen af.

Deze uitspraak is gedaan door mr. O.A.P. van der Roest en in het openbaar uitgesproken op 6 september 2007 in tegenwoordigheid van mr. M. van Esveld als griffier.

de griffier

M. van Esveld

de voorzieningenrechter

[Handwritten signature]

VERZONDEN OP

06 SEP 2007

Voor fotokopie conform
De griffier van de
Rechtbank te 's-Gravenhage
Nevenzittingsplaats Arnhem

Rechtsmiddel:

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de verzending van een afschrift hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing. Een afschrift van de uitspraak dient overgelegd te worden. Meer informatie treft u aan op de website van de Raad van State (www.raadvanstate.nl).

advocaten *kantoor*
de Binnenstad

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
- 3 OKT 2007	
ZAAKNR. 200707037	
AAN: VI	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State
Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA 's-Gravenhage

per gewone post en per fax 070-3651380

H OGER BEROEP inzake AWB 07/1138 en AWB 07/27315 van 6 september 2007

naam :
geboren op
wonende te
nationaliteit Iraanse
IND-nummer : 0110.23.8077
V-nummer :

Geeft te kennen:

hierna te noemen appellant, geboren op [] nationaliteit Iraanse, wonende te [] in deze woonplaats kiezende te Amsterdam aan de Binnengasthuisstraat 148 (postadres : Postbus 16695, 1001 RD Amsterdam) op het kantoor van de advocaat en procureur mr T.L. Tan , die verklaart door appellant bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd tot het instellen van dit beroep en als zijn gemachtigde zal optreden met het recht van vervanging, heeft op 13 juni 2006 ingediend een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning onder beperking "medische behandeling", welke aanvraag bij beschikking van de IND van 28 december 2006 is afgewezen met aanzegging Nederland binnen vier weken te verlaten. Tegen de afwijzing is namens appellant op 5 januari 2007 een bezwaarschrift en een verzoek voorlopige voorziening ingediend. Het bezwaar is vervolgens bij beschikking van de IND van 22 juni 2007 ongegrond verklaard met aanzegging Nederland binnen 28 dagen te verlaten (productie 1). Op 4 juli 2007 is namens appellant beroep ingesteld tegen voornoemde beschikking van de Staatssecretaris van Justitie en het petitum van het verzoek voorlopige voorziening gewijzigd in verbod uitzetting totdat op het beroep is beslist. Bij uitspraak van 6 september 2007, verzonden op dezelfde datum, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem, het verzoek voorlopige voorziening afgewezen en het beroep met toepassing van artikel 8:86 Awb ongegrond verklaard (productie 2) Appellant kan zich niet met deze uitspraak verenigen en stelt daartegen hierbij hoger beroep in. Dit appelschrift berust op drie grieven.

Grief 1

Ten onrechte heeft de voorzieningenrechter overwogen dat naar zijn voorlopig oordeel verweerder in redelijkheid het standpunt heeft kunnen innemen dat er geen reden is voor toepassing van de hardheidsclausule in artikel 3.71, vierde lid, Vb.

Bij de behandeling van de zaak is immers opnieuw gebleken dat het standpunt van de behandelaars van appellant dat het voor hem medisch niet verantwoord is om terug te reizen naar Iran teneinde daar een machtiging voorlopig verblijf aan te vragen én dat medische behandeling in Iran evenmin mogelijk en effectief zal zijn, duidelijk verschilt van het advies van het Bureau Medische Advisering en de daaruit voortgekomen beslissing van de Staatssecretaris van Justitie dat appellant –weliswaar onder begeleiding van een psychiatrische verpleegkundige – in staat is om te reizen naar het land van herkomst en aldaar kan worden behandeld.

De verschillen die ter zitting ook door de gemachtigde van de Staatssecretaris zijn erkend, klemmen te meer nu appellants behandelaars en de arts van het BMA wel met elkaar eens zijn dat het uitblijven van medische behandeling ongetwijfeld zal leiden tot een acute medische noodsituatie.

De voorzieningenrechter had de Staatssecretaris niet zonder meer kunnen en mogen volgen, aangezien in dit geval voldoende concrete aanknopingspunten zijn voor twijfel aan de juistheid, dan wel volledigheid, van het BMA-advies.

Grief 2

Ten onrechte heeft de rechtbank overwogen dat er gelet het voorgaande geen reden aanwezig zou zijn het onderzoek te heropenen om een deskundige te benoemen als bedoeld in artikel 8:60 Awb zoals door de gemachtigde van appellant was verzocht.

Grief 3

Ten onrechte heeft de voorzieningenrechter vervolgens geoordeeld dat nader onderzoek na de zitting niet zou kunnen bijdragen aan de beoordeling van het beroep, dat het beroep geen redelijke kans van slagen zou hebben en dat het beroep dan ook met toepassing van Artikel 8:86 Awb ongegrond zou moeten worden verklaard.

Conclusie

Appellant concludeert dat de uitspraak van de Rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem, van 6 september 2007 in strijd is met het recht en/of het motiveringsbeginsel en/of in strijd met de zorgvuldigheid en verzoekt U de uitspraak te vernietigen.

Amsterdam, 3 oktober 2007

